

MARTIAL. EPIGRAMMATON LIB. II.

BIBL
DE
L'UNIVERSITÉ
M S.
2535

M. V. MARTIALIS

EPIGRAMMATON LIB. II.

AB OMNI OBSCOENITATE

PERPVRGATVS.

PARISIIS,

*Apud Federicum Morellum, in vico Bellouaco,
ad vrbanam Morum.*

M. D. LX.

AD LIBRVM SVVM.

Sed quis te ferret, perlegeretque, liber?

Hoc primum est, breuior quod mihi charta perit:

Nec tantum pugis seruiet ille meis:

Sis licet usque malus, non odiosus eris

Incipiat posuitis quam tepuisse calix.

Hei mihi, quàm multus sic quoque longus eris.

cont. *vicinities* *quoniam*
sed *ut* *ib.* *et*

Succinich
Thunet

~~the circle~~

pariše m. h. a. m. b. m. n. a. p. a. p. y. r. o. s.

Further off perhaps
passed chert

Miso quinquages

Alkum est commodum
quod per Libr. majori fuit
scribitur breviori tempore
quo tam breviter Libr. fuit
descriptum. Ceterum quod
venerunt quatuor primis
libellis dantur Libr.
die qui illis descriptis
7 brevi conducti

[illegible]

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAM-
maton lib. II. ab omni obscenitate perpurgatus.

Ad Casarem Domitianum.

Reta dedit magnum, maius dedit Africa
nomen,

Scipio quod victor, quodque Metellus
habet.

Nobilis domito tribuit Germania Rheno,

Et puer hoc dignus nomine, Caesar, eras.

Frater Idumaeos meruit cum patre triumphos:

Quae datur ex Dacis laurea, tota tua est.

Ad Sextum.

Sexte, nihil debes: nil debes, Sexte, fatemur.

Debet enim, si quis solvere, Sexte, potest.

In Amianum.

O quam blandus es, Amiane, matri!

Quam blanda est tibi mater Amiane!

Fratrem te vocat, & soror vocatur.

Cur vos nomina nequiora tangunt?

Quare non iuvat, hoc quod estis, esse?

Lusum creditis hoc, iocumque, non est.

Mater, quae cupit esse se sororem,

Nec matrem iuvat esse, nec sororem.

Ad Decianum.

Ne ualeam, si non totis Deciane diebus,

Et tecum totis noctibus esse uelim.

Sed duo sunt, quae nos distinguunt, millia passum:

Quattuor haec sunt, cum rediturus eam.

MARTIAL. EPIG.

Sapè domi non es: cum sis quoque sapè, negaris:
 Vel tantum caussis, uel tibi sapè uacas.
 Te tamen ut uideam, duo millia non piget ire:
 Vt te non uideam, quattuor ire piget.

Ad Seuerum.

Inunc, edere me iube libellos,
 Lectis nix tibi paginis duabus,
 Spectas et xebwλικόν Seuere,
 Et longas trahis oscitationes.
 Hac sunt, quæ relegente me solebas
 Raptim scribere, sed Vitellianis.
 Hac sunt singula, quæ sinu ferebas
 Per conuiuia cuncta, per theatra.
 Hac sunt, aut meliora, si qua nescis.
 Quid prodest mihi tam macer libellus,
 Nullo crassior ut sit umbilico,
 Si totus tibi triduo legatur?
 Nusquam deliciae supiniores.
 Lassus tam citò deficis uiator,
 Et cum currere debeas Bouillas,
 Interiungere quæris ad Camænas.
 Inunc, edere me iube libellos.

In Attalum.

Declamas bellè, causas agis, Attale, bellè,
 Historias bellas, carmina bella facis.
 Componis bellè mimos, epigrammata bellè.
 Bellus Grammaticus, bellus es Astrologus.
 Et bellè cantas, et saltas, Attale, bellè.
 Bellus es arte lyrae, bellus es arte pile.

Nil

LIBER II.

Nil bene cū facias, facis attamen omnia bellè.
Vis dicam, qui sis? magnus es ardelio.

Ad Lectorem.

Si qua uidebuntur chartis tibi, lector, in istis
Sive obscura nimis, siue Latina parum,
Non meus est error: nocuit librarius illis,
Dum properat uersus annumerare tibi.
Quòd si non illum, sed me peccasse putabis,
Tunc ego te credam cordis habere nihil.
Ista tamen mala sunt: quasi nos manifesta negemus.
Hæc mala sunt: sed tu non meliora facis.

De Næuia.

Scipsi: rescripsit nil Næuia. non dabit ergo?
Sed puto quod scripsi, legerit. ergo dabit.

In Posthumum.

Basia dimidio quòd das mihi, Posthume, labro,
Laudo, licet demas hinc quoque dimidium.
Vis dare maius adhuc, & inenarrabile munus?
Hoc tibi habe totum, Posthume, dimidium.

Ad Rufum de Selio.

Quòd fronte Selium nubila uides, Rufe,
Quòd ambulator porticum terit serus,
Lugubre quiddam quòd tacet piger uultus,
Quòd penè terram tangit indecens nasus,
Quòd dextra pectus pulsant, & comam uellit,
Non ille amici fata luget, aut fratris:
Vterque natus uiuit, & precor uiuat:
Salua est & uxor, sarcinaeque, seruique:

MARTIAL. EPIG.

Nihil colonus, uillicusque decoxit.
Mæroris igitur causa quæ est? domi cænat.

In Posthumum.

Esse quid hoc dicam, quod olent tua basia myrrham,
Quodque tibi est nunquam non alienus odor?
Hoc mihi suspectum est, quod oles bene, Posthume, semper.
Posthume non bene olet, qui bene semper olet.

Ad Sextum.

Et index petit, et petit patronus.
Soluas censeo, Sexte, creditori.

In Selium.

Nil intentatum Selius, nil linquit inausum,
Cenandum quoties iam uidet esse domi.
Currit ad Europen: et te Pauline, tuosque
Laudat Achilleos, sed sine fine pedes.
Si nihil Europe fecit, tum septa petuntur,
Si quid Phyllyrides præstet, et Aesonides.
Hinc quoque deceptus Memphisitica templa frequenter,
Assidet et cathedris mæsta iuuenca tuis.
Unde petit centum pendentia tecta columnis,
Illinc Pompeii dona, nemoque duplex
Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti,
Nec Grylli tenebras, Aeoliamque Lupi.
Nam thermis iterum cunctis, iterumque lauatur.
Omnia cum fecit, sed renuente Deo,
Lotus ad Europes tepida buxeta recurrit,
Si quis ibi serum carpat amicus iter.
Per te, perque tuam, uector lasciuæ puellam,
Ad cænam Selium tu, rogo, taure uoca.

In

In Hermum.

Quòd nulli calicem tuum propinas,
Humanè facis, Herme, non superbè.

In Zoilum.

Zoilus agrotat: faciunt hanc stragula febrem:

Si fuerit sanus, coccina quid facient?

Quid torus à Nilo, quid sindone tinctus olenti?

Ostendit stultas quid nisi morbus opes?

Quid tibi cum medicis? dimitte Machaonas omneis.

Vis fieri sanus? stragula sume mea.

Ad Amianum.

Tonstrix Suburræ faucibus sedet primis,

Cruenta pendent qua flagella tortorum:

Argique letum multus obsidet sutor.

Sed ista tonstrix, Amiane, non tondet.

Non tondet, inquam: quid, rogo, facit? radit.

In Maximum.

Capto tuam, pudet heu, sed capto, Maxime, cœnam:

Tu captas alias. iam sumus ergo pares.

Manè salutatum uenio: tu diceris isse

Antè salutatum. iam sumus ergo pares.

Sum comes ipse tuus, tumidi que ante ambulo regis:

Tu comes alterius. iam sumus ergo pares.

Esse sat est seruum: iam nolo uicarius esse.

Qui rex est, regem, Maxime, non habeat.

In Zoilum.

Felicem fieri credis me, Zoile, cœna,

Felicem cœnam, Zoile, dando tuam?

Sub zaili nomine q. d. d. d.
remanens id est q. d. d. d.
sed q. d. d. d. d. d. d. d.
remanens id est q. d. d. d. d.
remanens id est q. d. d. d. d.
remanens id est q. d. d. d. d.
remanens id est q. d. d. d. d.
remanens id est q. d. d. d. d.

MARTIAL. EPIG.

Debet Aricino conuiua recumbere cliuo,
Quem tua felicem, Zoile, cæna facit.

De Paulo.

Carmina Paulus emit, recitat sua carmina Paulus.
Nam quod emas, possis dicere iure tuum.

In Posthumum.

Basia das aliis: alijs das, Posthume, dextram.
Dicis, utrum mauis, elige? malo manum.

De eodem.

Quid mihi uobiscum est, ô Phæbe, nouemque sorores?
Ecce nocet uati Musa iocosa suo
Dimidio nobis dare Posthumus ante solebat
Basia, nunc labro cepit utroque dare.

De eodem.

Non dicam, licet usque me rogetis,
Quis sit Posthumus in meo libello.
Non dicam, quid enim mihi necesse est,
Has offendere bastationes
Quæ se tam bene uindicare possunt?

In Candidum.

Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum,
Squalidus harebo, pallidiorque reo.
Si iubeat patria damnatum excedere terra,
Per freta, per scopulos exulis ibo comes.
Dat tibi diuitias, ecquid sunt ista duorum?
Das partem, multum est: Candide, das aliquid.
Mecum ergo miser es, Quod si Deus ore sereno
Annuerit: felix, Candide, solus eris.

Ad

Ad Gallam.

nigra facit hi
Ad Gallam.
D*as nunquam*: semper promittis, Galla, roganti.
Si nunquam
S*i* semper fallis: iam rogo, Galla, nega.

Ad Bithynicum

Ad Bithynicum, *quarta voce* *inquit* *ad Bithynicum* *inquit* *ad Bithynicum*
 Quòd querulum spirat, quòd acerbum Nævia tussit,
 Inque suos mittit sputa subinde sinus,
 I am te rem factam, Bithynice, credis habere?
 Erras, blanditur Nævia, non moritur.

De Celio.

De Celio.
 Laudantem Celium, cœna cum retia tendit,
 Accipe siue legas, siue patronus agas.

Effæte, grauitè, cito, nequiter, euge, beate

Hoc nolui: facta est iam tibi cæna, tace

Ad Rufum.

Ad Rufum.
Rufe uides illum sub sellia prima tenentem.

Quis & hinc lucet sardonycata man
Quaque Tyron toties epotauere lacerna,

Et toga non tactas uincere iussa nives:
Cuius olet toto pinguis coma Marceliano,

Et splendent nullo brachia trita pilo.
Non extrema sedet lunata ligula planta.

Coccina non laesum cingit aluta pedem,
Et numerosa linunt stellantem splenia frontem.

In Caium.

Mutua uiginti sestertia fortè rogabam,

Quæ uel donanti non graue munus erant.

Quippe rogabatur fidusque, uetusque sodalis,

Et cuius laxas arca flagellat opes.

MARTIALI. EPIG.

Is mihi: diues eris si causas egeris, inquit.

Quod peto da Cai: non peto consilium.

In Ponticum.

Lis mihi cum Balbo est: tu Balbum offendere non uis,

Pontice cum Licino est: hic quoq; magnus homo est.

Vexat sapè meum Patrobas confinis agellum:

Contra libertum Caesaris ire times.

Abnegat & retinet nostrum Laronia seruum:

Respondes, orba est, diues, anus, uidua.

Non bene (crede mihi) seruo seruitur amico.

Sit liber, dominus qui uolet esse meus.

Ad Phæbum.

Cum sint crura tibi, simulent quæ cornua Lunæ,

In Rhytio poteras, Phæbe, lauare pedes.

In Pannicum.

Pectere te nolim, sed nec turbare capillos.

Splendida sit nolo, sordida nolo cutis,

Nec tibi mitrarum, nec sit tibi barba reorum.

Nolo uirum nimium, Pannice, nolo parum.

Nunc tibi crura pilis, & sunt tibi pectora setis

Horrida: sed mens est, Pannice, uulsa tibi.

In Cecilianum.

Quicquid ponitur hic, & inde uerris:

Mamas suminis, imbricemque porci,

Communemque duobus attagenam,

Mullum dimidium, lupumque totum,

Murenæque latus, femurque pulli,

Stillantemque alica sua palumbum.

Hæc cum condita sunt madente mappa,

Tradun-

*Quid i de officio
in cultu atque omnia
cognit & per se
officiis munditiam non
oio fang nre deq
nominatam
fugit aqua
Pannice
Nunc tibi crura pilis
est capiti quo mollet*

*Quid uide puer
cum commisit roma
hic in deus
in budo deo
de de de regula
Nunc tibi crura pilis
est capiti quo mollet*

Traduntur puero domum ferenda.
 Nos accumbimus otiosa turba.
 Vllus si pudor est, reponere cenam.
 Cras te, Caciliane, non uocabo.

quod fuit affert In Linum.
 Quid mihi reddat ager, quæris, Line, Nomentanus.
 Hoc mihi reddit ager: te, Line, non uideo.

De muneribus Mæchæ.
 Coccina famosa donas, & ianthina Mæchæ.
 Vis dare, quæ meruit munera? mitte togam.

In Tongilium.
 Vri Tongilius malè dicitur hemitricus,
 Noni hominis mores: esurit, atque sitit.
 Subdola tenduntur crassis modò retia turdis:
 Hamus & in mullum mittitur, atque lupum.
 Cecuba saccentur, quæque annus coxit Opimi,
 Condantur parco fusca Falerna vitro.
 Omnes Tongilium medici iussere lauare.
 O stulti, febrem creditis esse? gula est.

In Maximinam.
 Ride, si sapis, ô puella ride,
 Pelignus puto, dixerat poeta,
 Sed non dixerat omnibus puellis.
 Quauis dixerit omnibus puellis,
 Non dixit tibi: tu puella non es.
 Nam tres sunt tibi, Maximina, dentes,
 Sed plæne piceique, buxæque.
 Quare si speculo mihi que credis,
 Debes non aliter timere risum,

Quàm uentum Spanius, manumque Priscus,

Quàm cretata timet Fabulla nimbum,

Facula Cerussata timet Sabella solem.

Vultus indue tū magis seueros,

Quam coniux Priami, nurusque maior.

Mimos ridiculi Philistionis,

Et conuiuia nequiora uita,

Et quicquid lepidam procacitate,

Laxat perspicuo labella risu.

Te mæsta decet assidere matri,

Lugentique uirum piūque fratrem,

Et tantum tragicis uacare Musis.

At tū, iudicium secuta nostrum,

Plora (si sapias) o puella, plora.

In Candidum.

Candide, κοινὰ φίλων hæc sunt tua, Candide πάντα,

Quæ tu magniloquus nocte, diēque sonas.

Te Lacedæmonio uelat toga lota Galeso,

Vel quam seposito de grege Parma dedit:

At mea, quæ passa est furiosi cornua tauri,

Noluerit dici quam pila prima suam.

Misit Agenoreas Cadmi tibi terra lacernas:

Non uendes nummis coccina nostra tribus.

Tu Libycos Indis suspendis dentibus orbes:

Fulcitur testa fagina mensa mihi.

Immodici tibi flaua tegunt chrysendeta nulli:

Concolor in nostra cammare lance rubes.

Ex opibus tantis ueteri fidōque sodali

Das nihil: & dicis, Candide, κοινὰ φίλων.

In Sextum.

E mi seu puerum, togam ue pexam,
 Seu tres, ut puta, quattuor ue libras:
 Sextus protinus ille fœnerator,
 Quem nostis ueterem meum sodalem,
 Ne quid fortè petam, timet, cauètque:
 Et secum, sed ut audiam, susurrat,
 Septem millia debeo Secundo,
 Phæbo quattuor, undecim Phileto:
 Et quadrans mihi nullus est in arca.
 O grande ingenium mei sodalis!
 Durum est, Sexte, negare, cùm rogeris:
 Quantò durius antequam rogeris?

In Næuolum.

Florida per uarios ut pingitur hybla colores,
 Cùm breue Sicania uer populantur apes:
 Sic tua suppositis perlucet præla lacernis,
 Sic micat innumeris arcula synthefibus.
 Atque unam uestire tribum tua uellera possunt,
 Appula non uno quæ grege terra tulit.
 Tu spectas hyemem succincti lentus amici:
 Prò scelus, & lateris frigora tuta times.
 Quantum erat infelix, pannis fraudare duobus,
 (Quod renuis) non te, Næuole, sed tineas?

De Spatale.

Nouit loturos Dasius numerare, poposcit
 Mammosam Spatalen pro tribus: illa dedit.

In Maximum.

Vis fieri liber? mentiris, Maxime, non vis.

MARTIAL. EPIG.

Sed fieri si vis, hac ratione potes.
Liber eris, cœnare foris si, Maxime, nolis,
Veientana tuam si domat una sitim:
Si ridere potes miseri chrysendeta Cinna,
Contentus nostra si potes esse toga:
Si plebeia Venus gemino tibi uincitur asse,
Si tua non rectus tecta subire potes.
Hæc tibi si vis est, si mentis tanta potestas,
Liberior Partho uiuere rege potes.

Ad Sextum.

Vis te, Sexte, coli: uolebam amare.
Parendum est tibi: quod iubes, coleris.
Sed si te colo, Sexte, non amabo.

De uxore Galli.

Gentibus in Libycis uxor tua, Galle, malè audit
Immodicæ fœdo crimine auaritiæ.
Sed mera narrantur mendacia: non solet illa
Accipere omnino. quid solet ergo? dare.

In fictum diuitem.

Hic, quem uidetis gressibus uagis lentum,
Amethystinatus media qui secat septa,
Quem non lacernis Publius meus vincit,
Non ipse Codrus alpha penulatorum:
Quem grex togatus sequitur, & capillatus,
Recensque sella, linteisque, lorisque:
Oppigneravit ad modò Claudij mensam,
Vix octo numis annulum, unde cœnaret.

In Zoilum.

Pexatus pulchrè, rides mea, Zoile, trita.

Sunt hæc trita quidem, Zoile, sed mea sunt.

De Cœnatione Mica.

Mica uocor, quid sim, cernis? cœnatio parua.

Ex me Casareum prospicis ecce tholum.

Frangere toros, pete uina, rosas cape, tingere nardo:

Ipse iubet mortis te meminisse Deus.

In Melichum.

Sola tibi fuerant sestertia, Meliche, centum,

Quæ tulit è sacra Leda redempta via.

Meliche, luxuria est, si tanti diues amares.

Non amo, iam dices. hæc magè luxuria est.

In Taurum.

Dum modò causidicum, dum te modò rhetora fingis,

Et non decernis, Taure, quid esse uelis,

Peleos, & Priami transit, uel Nestoris ætas:

Et fuerat serum iam tibi desinere.

Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,

Si quid habes animi, si quid in arte uales,

Si schola damnatur, fora litibus omnia feruent,

Ipse potest fieri Martia Causidicus.

Eia age, rumpe moras: quo te expectabimus usque?

Dum quid sis, dubitas, iam potes esse nihil.

In Saleranium.

Cur tristiore cernimus Saleranium?

An causa leuis est? extuli, inquis, uxorem.

O grande fati crimen, ô grauem casum!

Illa, illa diues mortua est Secundilla,

Centena decies quæ tibi dedit dotis?

Nollem accidisset hoc tibi, Salerane.

MARTIAL. EPIG.

In Lalagen.

Vnus de toto peccauerat orbe comarum
Annulus, incerta non bene fixus acu.
Hoc facinus Lalage speculo quod uiderat, ulta est:
Et cecidit sectis icta Plecusa comis.
Desine iam, Lalage, tristes ornare capillos,
Tangat & insanum nulla puella caput.
Hoc salamandra notet, uel saeva nouacula nudet,
Ut digna speculo fiat imago tuo.

In Posthumum.

Occurris quocunque loco mihi, Posthume, clamas
Protinus, & prima est hæc tua uox, Quid agis?
Hoc, si me decies una conueneris hora,
Dicis. habes puto tu, Posthume, nil quod agas.

Ad Olum.

Quod te nomine iam tuo saluto,
Quem regem & dominum prius uocabam,
Ne me dixeris esse contumacem.
Totis pilea sarcinis redemi.
Reges, & dominos habere debet,
Qui se non habet, atque concupiscit,
Quod reges dominique concupiscunt.
Seruum si potes, Ole, non habere.
Et regem potes, Ole, non habere.

In Classicum.

Inuitum cænare foris te, Classice, dicis:
Si non mentiris, Classice, dispeream.
Ipse quoque ad cænam gaudebat Apicius ire:
Cum cænaret erat tristior ille domi.

Si tamen inuitus uadis, cur, Claſſice, uadis?
 Cogor, ais? uerum eſt. cogitur & Selius.
 En rogat ad cœnam melior te, Claſſice, rectam.
 Grandia uerba ubi ſunt? ſi uir es, ecce nega.

Ad Cæcilianum.

Candidius nihil eſt te, Cæciliane, notaui,
 Si quando ex noſtris diſticha pauca legis:
 Protinus aut Marſi recitas, aut ſcripta Catulli.
 Hæc mihi das, tanquam deteriora legas,
 Vt collata magis placeant mea. credimus illud:
 Malo tamen recites, Cæciliane, tua.

In Sauſellum.

Cinctum togatis poſt & antè Sauſellum,
 Quanta reduci Regulus ſolet turba,
 Ad alta tonſum templa cùm reum miſit,
 Materne cernis, inuidere nolito.
 Comitatus iſte ſit, precor, tuus nunquam.
 Hos illi amicos, & greges togatorum
 Fuſciculenus præſtat, & Fauentinus.

De Leone.

Verbera ſecuri ſolitus leo ferre magiſtri,
 Inſertâmq; pati blandus in ora manum,
 Dediticit pacem, ſubitò feritate reuerſa,
 Quanta nec in Libycis debuit eſſe ingis.
 Nam duo de tenera puerilia corpora turba,
 Sanguineam raſtris quæ renouabat humum,
 Sæuus & infelix furiali dente peremit.
 Martia non uidit maius arena nefas.
 Exclamare libet: Crudelis, perfide, prado,

A nostra pueris parcere disce lupa.

De Mario.

Argenti libras Marius tibi quinque reliquit.

Cui nihil ipse dabas, is tibi uerba dedit.

In Cosconium.

Cosconi, qui longa putas epigrammata nostra,

Vtilis ungendis axibus esse potes.

Hactu credideris longum ratione Colossum,

Et puerum Bruti dixeris esse breuem.

Disce, quod ignoras, Marfi, doctique Pedonis,

Sæpè duplex unum pagina tractat opus.

Non sunt longa, quibus nihil est quod demere possis.

Sed tu, Cosconi, disticha longa facis.

Ad Cacilianum.

Aestiuo serues ubi piscem tempore, quæris?

In thermis serua, Caciliane tuis.

In Nasicam.

Inuitas tunc me, cùm scis, Nastica, uocatum.

Excusatum habeas me, rogo: cæno domi.

De Fannio.

Hostem cùm fugeret, se Fannius ipse peremit.

Hic, rogo, num furor est, ne moriari, mori?

In Zoilum.

Laxior hexaphoris tua sit lectica licebit,

Cùm tamen hæc tua sit, Zoile sandapila.

Ad Ponticum.

Abscissa seruum fugias quid Pontice lingua?

Nescis tu populum, quod tacet ille, loqui.

De præposteris donis.

Vimine

LIBER II.

Vimine clausa leni niueæ custodia coctæ,
Hoc tibi Saturni tempore munus erit.
Dona quod æstatis mihi tibi mense Decembri
Si quereris, rasam tu mihi mitte togam.

Ad Classicum.

Quod nec carmine gloriior supino,
Nec retro lego Sotaden cinædum,
Nusquam Gracula quod recantat Echo,
Nec dictat mihi luculentus Atthis
Mollem debilitate Galliam bon:

Non sum, Claſſice, tam malus poëta.

Quid si per graciles uias Petauri
Inuitum iubeas subire Ladam?

Turpe est difficiles habere nugas,
Et stultus labor est ineptiarum.

Scribat carmina circulis Palæmon,
Me raris iuuat auribus placere.

In Phæbum.

Dicis, amore tui bellas ardere puellas,
Qui faciem sub aqua Phæbe natantis habes?

In Mamercum.

Nil recitas, & uis, Mamerce, poëta uideri:
Quicquid uis esto, dummodo nil recites.

Ad Quintilianum.

Quintiliane uagæ moderator summe iuuentæ,
Gloria Romanæ, Quintiliane, togæ:

Viuerè quod propero pauper, nec inutilis annis,
Da ueniam: properat uiuere nemo satis.

Differat hoc, patrios optat qui uincere census,

*Atrique immodicis arctat imaginibus.
Me focus, & nigros non indignantia fumos,
Tecta iuuant, & fons uiuus, & herba rudis.
Sit mihi uerna satur, sit non doctissima coniux,
Sit nox cum somno, sit sine lite dies.*

Ad Casarem Domitianum.

*Rerum certa salus, terrarum gloria Caesar,
Sospite quo magnos credimus esse deos:
Si festinatis toties tibi lecta libellis
Detinuere oculos carmina nostra tuos:
Quod fortuna uetat fieri, permitte uideri,
Natorum genitor credar ut esse trium.
Hæc, si displicui, fuerint solatia nobis:
Hæc fuerint nobis præmia, si placui.*

Ad Vxorem.

*Natorum mihi ius trium roganti
Musarum pretium dedit mearum
Solutus qui poterat: ualebis uxor.
Non debet domini perire munus.*

Ad Regulum.

*Primus ubi est, inquis, cum sit liber iste secundus?
Quid faciam, si plus ille pudoris habet?
Tu tamen hunc fieri si mauis, Regule, primum,
Vnum de titulo tollere iota potes.*

FINIS.

& Helvianus Rhetor Cologinus